מהדורה למורה – שלולית

- מטרה: הבנת הקטע "שלולית" (סיפור קצר), זיהוי לשון ציורית, פרשנות וכתיבה רפלקטיבית: "המסע שלי פנימה".
- זמן מומלץ: 35 דקות
- מסלול: רגיל · חט״ב (ז׳–ט׳)
- הפעילות באתר: https://masa-pnima-horef.sites.tab.bot/p12.html

הנחיות להפעלה

- רעיון מרכזי: עצירה והסתכלות מכיוון אחר עוזרות לראות את עצמנו; אחרי סערה, בהירות חוזרת. מומלץ להקריא את הקטע בקול לפני העבודה.
- תזכורת עדינה: בדף זה אין תשובות נכונות או לא נכונות על הרגשות שלנו. שיתוף הוא תמיד מרצון. אם עולה משהו כבד – אפשר לפנות למבוגר או למבוגרת שסומכים עליהם.

מפתח תשובות

חלק	#	תשובה
חלק א׳	1	א – שירה
	2	ב – את עצמו, אבל הפוך
	3	ב – כשמחכים קצת, הכול חוזר להיות ברור
	4	קפצו מעליה או עקפו אותה בריצה.
	5	ההשתקפות התפזרה לאלף חתיכות, ואחרי שחיכו – חזרה שלמה.
חלק ב׳	1	נכון
	2	לא נכון – הוא הציץ שוב בשלולית לפני שהסתובב.
	3	לא נכון – המים נרגעו והתמונה חזרה, שלמה.
חלק ג׳	1	לפעמים כדאי לשנות נקודת מבט – לראות מצב או את עצמנו בדרך חדשה.
	2	רגשות או מחשבות סוערים; אם מחכים ונרגעים – הבהירות חוזרת.
חלק ד׳	1	מטאפורה – הענן "שט" כמו סירה – בלי מילת דימוי.
	2	מטאפורה – "כיוון אחר" = נקודת מבט חדשה, לא רק כיוון במקום.
	3	ניגוד – למעלה ולמטה מתחלפים – הסתכלות מכיוון אחר.
חלק ה׳	1	עמדה + נימוק מהסיפור + דוגמה.
חלק ו׳	—	תוכן אישי ורלוונטי, מבנה (פתיחה–אמצע–סיום), שימוש באמצעי ציורי אחד לפחות, לשון תקינה.

שם: _____ **כיתה:** _____ **תאריך:** _____

שלולית – דף תרגול

שלולית

אחרי שלושה ימי גשם יצאה סוף סוף השמש, ובחצר בית הספר נשארה שלולית גדולה. רוב התלמידים קפצו מעליה או עקפו אותה בריצה בדרך למגרש. רק שירה עצרה.

במים העומדים ראתה את השמיים: ענן לבן שט לאט, ציפור חלפה, ענף של עץ הזית רעד ברוח. ואז ראתה גם את עצמה – פנים קצת עייפות, שיער שהרוח פרעה, ועיניים שמסתכלות בחזרה בסקרנות.

"מה את עושה?" שאל דניאל, שעצר לידה עם הכדור.

"מסתכלת," ענתה שירה. "תראה, בשלולית השמיים נמצאים למטה."

דניאל התכופף. לרגע שתק. "מוזר," אמר. "אני רואה את עצמי, אבל הפוך."

"אולי ככה צריך לפעמים," אמרה שירה. "להסתכל על הדברים מכיוון אחר."

דניאל זרק אבן קטנה למים. ההשתקפות התפזרה לאלף חתיכות. השניים חיכו. לאט לאט המים נרגעו, והתמונה חזרה, שלמה.

"ראית?" אמרה שירה בשקט. "גם כשהכול מתערבב, אם מחכים קצת – זה חוזר להיות ברור."

הצלצול נשמע. דניאל רץ למגרש, אבל לפני שהסתובב הציץ שוב בשלולית, כאילו רצה לזכור משהו. ושירה חייכה אל הילדה שבמים, והילדה חייכה אליה בחזרה.

חלק א׳ – איתור והבנה

הקיפו את התשובה הנכונה, וענו במשפט שלם.

1. מי עצרה ליד השלולית?

א) שירה ב) המורה ג) כל התלמידים

2. מה ראה דניאל בשלולית?

א) דג קטן ב) את עצמו, אבל הפוך ג) מטבע

3. מה המסר של שירה?

א) אסור לזרוק אבנים ב) כשמחכים קצת, הכול חוזר להיות ברור ג) צריך לרוץ מהר למגרש

4. מה עשו רוב התלמידים כשראו את השלולית?

_____

5. מה קרה כשדניאל זרק אבן?

_____

חלק ב׳ – נכון או לא נכון

סמנו ✓ במשבצת המתאימה. אם המשפט לא נכון – תקנו אותו בעל־פה או בשורה מתחת.

#	משפט	נכון	לא נכון
1	השלולית נשארה אחרי שלושה ימי גשם.	◯	◯
2	דניאל רץ למגרש בלי להסתכל לאחור.	◯	◯
3	ההשתקפות לא חזרה אחרי זריקת האבן.	◯	◯

חלק ג׳ – פרשנות

ענו בשניים–שלושה משפטים. הביאו ראיה מהקטע.

1. מה פירוש דבריה של שירה: "להסתכל על הדברים מכיוון אחר"?

2. מה מסמלת ההשתקפות שהתפזרה וחזרה?

חלק ד׳ – לשון ציורית

לכל ביטוי כתבו את סוג האמצעי (דימוי / מטאפורה / האנשה / ניגוד / חזרה) ומה הוא מוסיף לקטע.

#	הביטוי	סוג האמצעי	מה הוא מוסיף?
1	ענן לבן שט לאט		
2	להסתכל על הדברים מכיוון אחר		
3	בשלולית השמיים נמצאים למטה		

חלק ה׳ – הערכה

הביעו עמדה ונמקו.

1. האם לדעתכם טוב "לעצור ליד השלולית" כשכולם רצים? נמקו מתוך הסיפור ומחייכם.

חלק ו׳ – המסע שלי פנימה ✍️

דמיינו שאתם מסתכלים בשלולית. מה הייתם רואים בה על עצמכם – מבחוץ ומבפנים? כתבו פסקה.

- כתבו 6–10 שורות.
- השתמשו לפחות בדימוי אחד או בהאנשה אחת.
- אין צורך לשתף – הכתיבה שלכם.

כרטיס יציאה

משפט אחד מהקטע שאני לוקח/ת איתי:

מילה אחת שמתארת איך הרגשתי בקריאה: